

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

03 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Țurcan Anatolie și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatului Popescu Nichita, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

Popescu Nichita XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 11.02.2019 – 05.04.2019;

Instanța de apel: 26.04.2019 – 10.06.2019;

Instanța de recurs: 13.08.2019 – 05.11.2019;

Instanța de apel: 09.01.2020 – 03.06.2020;

Instanța de recurs: 05.09.2020 – 03.02.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 aprilie 2019, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Popescu Nichita a fost recunoscut vinovat și condamnat în temeiul prevederilor art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată lui Popescu Nichita, s-a adăugat total partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2018 - stabilindu-i pedeapsa definitivă de 1 (un) an și 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și amendă în mărime de 1.000 u.c., echivalentul sumei de 50.000 lei (cincizeci mii lei), cu privarea dreptului de a ocupa funcții

în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicilor și analogilor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa cu amendă stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2018, să fie executată de sine stătător.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Popescu Nichita Ion a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

A fost dispusă încasarea sumei de 1680 lei (o mie șase sute optzeci) cu titlu de cheltuieli judiciare de la Popescu Nichita.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

La data de 16 noiembrie 2018, în jurul orei 21:07 min., de către echipajul de poliție MAI 1121 a fost observată o persoană de gen masculin care avea un comportament neadecvat pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, XXXXX, ulterior fiind identificată ca Popescu Nichita Ion, născut la 25 august 1998. În continuare Popescu Nichita benevol a predat o sticlă confecționată artizanal pentru consum de droguri, un pachet de tip „zip lock” în care se afla masă vegetală de culoare galbenă și un pachet din polietilenă, în care se afla masă vegetală de culoare galbenă.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-5376 din 03 decembrie 2018 s-a constatat, că masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic MDMB (N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), neutilizat în scopuri medicinale și nu este inclus în Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, de aceea la categoriile nominalizate nu se atribuie. Masa produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, constituie 11,460g. (masă uscată), ceea ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Conform scrisorii Agenției Medicamentului și dispozitivelor medicamentale nr. A07PS-01.Rg02-537 din 04 februarie 2019, substanța MDMB(N)-2201 cu formula moleculară C₂₀H₂₈FN₃O₃ este cunoscută sub denumirea sinonim de 5F-ADB, 5F-methyl-AMB, 5F-MDMB-PINACA. Substanța MDMB(N)-2201 reprezintă un produs cannabimimetic cu proprietăți psihotrope. MDMB(N)-2201 este analog al unor substanțe cannabimimetice ilicite similare, de exemplu 5F-AMB, AB-PINACA (familia de compuși indazol-3-carboxamid, carbonilindazol). MDMB(N)-2201 este analog al 5F-AMB prin prezența L-tert-leucinate, respectiv L-valinate în grupul pendant al acestor canabinoide sintetice și prezența în poziția R₂ a 5-fluoro-pentyl. 5F-AMB și AB-PINACA sunt introduse în HG nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, cu modificări ulterioare. MDMB(N)-2201/5F-ADB nu are utilitate terapeutică.

Astfel, acțiunile lui Popescu Nichita Ion au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică, circulația ilegală a substanțelor psihotrope în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, Chirița Alexandru, a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Popescu Nichita: să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată lui Popescu Nichita, de adăugat total partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2018, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 1 (unu) an și 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și amendă în mărime de 1.000 u.c., echivalentul sumei de 50.000 lei (cincizeci mii lei), cu privarea dreptului de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicilor și analogilor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani. În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal, a dispune ca pedeapsa sub formă de amendă, stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2018, să fie executată de sine stătător. În vederea executării sentinței a-i aplica lui Popescu Nichita măsura preventivă arestul pe o perioadă de 30 zile

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- prin sentința nominalizată a fost aplicată o pedeapsă exagerat de blândă dat fiind faptul, că a fost aplicat art. 90 Cod penal;

- instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul Popescu Nichita fiind deja condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09.08.2018 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal pe două episoade, la 16.11.2018 a comis o nouă infracțiune, iar din 31.10.2018 până la 05.04.2019 nu a executat nici o parte din pedeapsa stabilită pentru aceleași infracțiuni stabilite prin decizia Curții de apel Chișinău din 31.10.2018. Prin urmare având antecedente penale nestinse, Popescu Nichita nu a tras concluzii asupra pedepsei aplicate și iarăși a pășit pe cale criminală, săvârșind o nouă infracțiune de același gen;

- infracțiunea comisă atentează la sănătatea populației, fiind necesară contracararea și combaterea traficului de droguri, protejarea vieții și sănătății tinerilor consumatori de droguri, precum și prevenirea atragerii în rețeaua de consumatori a copiilor și tinerilor care încă nu sunt dependenți de droguri;

- aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în limitele solicitate de către procuror, va contribui la atingerea scopului prevăzut de art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează, că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de

noi infracțiuni atât de către inculpat cât și de către alte persoane, ori aplicarea condiționată a pedepsei cu închisoare nu va atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul persoanelor predispuse la comiterea faptelor similare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

Instanța de apel a statuat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță corect a aplicat prevederile legale, ținând cont, potrivit art. 7, 61, 75 Cod penal. În același timp, corect a redus cu o treime limitele de pedeapsă prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și stabilind noi limite de la 8 luni la 4 ani închisoare. Prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă cu suspendare, aceasta fiind una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, ținând cont în deplină măsură de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 10 iunie 2019, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului declarat, procurorul a menționat că instanța de apel greșit a diminuat pedeapsa aplicată inculpatului spre minimul sancțiunii articolului incriminat, constatând eronat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal va asigura atingerea scopurilor prevăzute la art. 61 Cod penal, prin ce a admis o eroare de drept la examinarea apelului. Prima instanță nu și-a motivat suficient soluția privind neexecutarea pedepsei închisorii în instituțiile penitenciare, iar instanța de apel eronat a interpretat și a aplicat prevederile art. 75 Cod penal. Pe lângă aceasta, instanța de apel a ignorat faptul că inculpatul nu este la prima abatere, fiind repetat atras la răspundere penală pentru săvârșirea unei infracțiuni similare, circumstanțe în care se constată că acesta este predispus spre săvârșirea infracțiunilor.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției emise, instanța de recurs ordinar a menționat că, prima instanță nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, adică a depășit limitele învinuirii formulate inculpatului, deoarece i-a încadrat acțiunile în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, *ca circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora,*

fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari – elemente neimputate ultimului prin rechizitoriu, conform cărui acesta a comis circulația ilegală a substanțelor psihotrope, adică păstrarea analogilor substanțelor psihotrope, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

La individualizarea pedepsei inculpatului, prima instanță a luat în considerare o circumstanță agravantă neprevăzută în art. 77 Cod penal, cum ar fi: „săvârșirea unei infracțiuni pentru care persoana a fost anterior condamnată”, nefiind clar dacă a ținut cont de prevederile art. 79 Cod penal, la care a făcut o simplă referire, cât și la cele din art. 70 alin. (3¹) Cod penal, odată ce a statuat că la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul avea vârsta de 20 ani.

Totodată, a fost apreciată ca fiind confuză și neargumentată dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, pentru comiterea cu intenție unei infracțiuni grave în perioada de probațiune, în raport cu prevederile din art. 90 alin. (10), 85 alin. (3) Cod penal, conform cărora pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celui condamnat cu suspendarea executării pedepsei.

La fel, prima instanță în dispozitiv eronat și neclar, a dispus condamnarea inculpatului cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, după care tot în dispozitiv a hotărât ca executarea pedepsei închisorii să-i fie suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul fiind expus neclar, pedepsele aplicate inculpatului fiind individualizate contrar prevederilor legale, iar instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând, în aspectul vizat, o sentință neîntemeiată legal.

Totodată instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror, astfel comițând erori ce de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, apelul procurorului a fost admis, sentința casată și

pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Popescu Nichita Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 4 (patru) ani.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul reținerii.

7.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Popescu Nichita a săvârșit anume infracțiunea pentru care a fost condamnat, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpatului în coroborare cu prevederile art. 61 Cod penal.

Instanța de apel analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele, dar și cu depozitiile inculpatului, care fiind cumulate indică cu certitudine că Popescu Nichita a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, *adică circulația ilegală a substanțelor psihotrope în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.*

Respectiva infracțiune, conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

În continuare, instanța de apel nu a reținut careva circumstanțe agravante în sarcina inculpatului, iar, conform prevederilor art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă a fost reținută căința activă.

De asemenea, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța a calculat noile limite ale pedepsei principale prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cuprinse între 8 luni până la 4 ani închisoare.

Având în vedere că inculpatul a recunoscut vinovăția, a comis cu intenție o infracțiune gravă, nu se află la evidența medicului narcolog și nu se află la evidența medicului psihiatru, dar și de faptul că inculpatul anterior a fost găsit vinovat de comiterea unei infracțiuni similare, fiindu-i stabilită pedeapsă cu amendă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2018, după care a comis o nouă infracțiune intenționată gravă, totodată având în vedere faptul că inculpatul are o vârstă tânără (20 ani), instanța de apel a considerat oportună stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executare reală, cu aplicarea pedepsei complementare, privarea de

dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 4 ani.

Instanța de apel a constatat că prevederile art. 90 Cod penal nu sunt aplicabile inculpatului, or, din materialele cauzei rezultă că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, îl va favoriza pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare, și nu va atinge scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

Instanța de apel a notat și faptul că nu poate reține solicitarea acuzatorului de stat în partea în care s-a solicitat aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 85 Cod penal, or, potrivit încheierii executorului judecătoresc Cațer Victor, nr. 100S-R1792/2020 din 01 aprilie 2020, s-a dispus încetarea procedurii de executare în vederea executării documentului executoriu nr. 1-327/2018 din 31.10.2018, emis de Judecătoria Chișinău (sediul Centru).

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Gîlcă Ilie în numele inculpatului Popescu Nichita a declarat recurs ordinar prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel și a sentinței, în partea individualizării pedepsei, a rejudeca cauza în aceasta parte și a pronunța o nouă hotărâre, cu aplicarea în privința inculpatului Popescu Nichita a unei pedepse neprivative de libertate cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

8.1. În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- în speță sunt întrunite condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, întrucât inculpatul a comis infracțiunea la vârsta de 20 ani;

- inculpatul a asigurat instanța de judecată că nu va comite fapte similare, a recunoscut vinovăția și s-a căit sincer de cele comise, a contribuit activ la examinarea în termeni rezonabili a cauzei, inclusiv prin depunerea cererii de examinare a cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală, a frecventat cursurile de profilaxie și educație antialcool și antidrog, nu se află la evidența medicului narcolog și medicului psihiatru, aflându-se sub supravegherea consilierului de probațiune, a respectat obligațiile legale impuse și s-a caracterizat pozitiv, a achitat amenda aplicată anterior de 50000 lei;

- pedeapsa stabilită și individualizată de către instanțele inferioare nu corespunde principiului proporționalității, și nici scopului pedepsei penale elucidat în art. 61 alin. (2) Cod penal;

9. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării a invocat în calitate de temeuri pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, sub aspectul că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și sub aspectul aplicării unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată analizând în esență argumentele recursului, Colegiul penal atestă că acestea se concentrează asupra necesității aplicării prevederilor art. 79 Cod penal, în privința inculpatului Popescu Nichita, întrucât acesta a comis infracțiunea la vârsta de 20 ani.

Având în vedere aceste argumente, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Astfel, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o

infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând decizia atacată în raport cu argumentele recurentului, Colegiul penal conchide că instanța de apel a expus o motivare corespunzătoare a soluției emise ținând cont și de practica judiciară, astfel că aplicând inculpatului pedeapsa, instanța și-a argumentat deplin concluzia, ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

Astfel, instanța de apel admitând apelul declarat de către procuror, corect a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise de Popescu Nichita, care a comis o infracțiune gravă cu intenție, la data de 16 noiembrie 2018, în pofida faptului că era deja condamnat pentru infracțiuni similare, și anume prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 09 august 2018, a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) și art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Respectivul fapt, în opinia Colegiului penal denotă că inculpatul Popescu Nichita, vădit ignoră respectarea legislației penale, și nu a stat pe calea corijării, iar instanța de apel la stabilirea pedepsei corect a elucidat respectivele circumstanțe și corect a determinat termenul și modul de executare.

Prin urmare, verificând minuțios argumentele recursului în raport cu decizia instanței de apel, Colegiul penal a conchide că aceste argumente sunt neîntemeiate, iar instanța de apel a elucidat toate aspectele privind

individualizarea corectă a pedepsei atât prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75-79 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală cât și a prevederilor art. 436 Cod de procedură penală, ținându-se cont de recomandările expuse în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019, emisă în prezenta cauză penală.

Astfel, Colegiul penal apreciază că argumentele recursului sunt declarative și nesusceptibile de a întruni necesitatea casării unei decizii motivate și întemeiate legale, pedeapsa aplicată fiind în interiorul noilor limite stabilite, careva erori în acest sens nefiind constatate.

Având în vedere cele menționate, Colegiul penal constată că pedeapsa individualizată în privința inculpatului Popescu Nichita, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Mai mult, deși recurentul a susținut că instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual – penale, acesta a eșuat a prezenta care anume prevederi legale au fost eronat aplicate ce a dus la stabilirea unei pedepse greșit individualizate, or, esența prevederilor art. 61, 75, 79 Cod penal, acordă posibilitate doar instanței de judecată de a stabili o pedeapsa echitabilă anume reieșind din circumstanțele concrete a fiecărui caz în parte, în vederea aplicării eficiente a prevederilor art. 6 CEDO.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Astfel, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra căroră instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza *Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gîlca Ilie în numele inculpatului Popescu Nichita, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, în cauza penală în privința lui Popescu Nichita XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 martie 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Țurcan Anatolie

Boico Victor